

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2015 r. – Deutsche Post/OHIM – Media Logistik (PostModern)**(Sprawa T-13/15)**

(2015/C 107/39)

Język skargi: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Hamacher i C. Giersdorf)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Media Logistik GmbH (Drezno, Niemcy)**Dane dotyczące postępowania przed OHIM***Zgłaszający:* Media Logistik GmbH*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Słowny wspólnotowy znak towarowy „PostModern” – zgłoszenie nr 4 276 821*Postępowanie przed OHIM:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 listopada 2014 r. w sprawie R 2063/2013-1**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i ewentualnie pozostałych uczestników postępowania kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2015 r. – Philip Morris/Komisja**(Sprawa T-18/15)**

(2015/C 107/40)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: K. Nordlander i M. Abenheim, prawnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie, że skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ares (2014) 3694540 z dnia 6 listopada 2014 r. w zakresie, w którym na jej mocy odmówiono udzielenia skarżącej pełnego dostępu do żądanych dokumentów za wyjątkiem zawartych w niej danych osobowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zmierza w ramach niniejszej skargi do stwierdzenia nieważności decyzji ares (2014) 3694540 z dnia 6 listopada 2014 r., na mocy której Komisja odmówiła udzielenia skarżącej pełnego dostępu do pięciu wewnętrznych dokumentów sporządzonych w ramach prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia dyrektywy 2014/40/UE w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów⁽¹⁾ (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 15 ust. 3 TFUE i art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽²⁾ poprzez brak wykazania, że pełne ujawnienie skarżącej żądanych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę określonych „postępowań sądowych” oraz poprzez brak dokonania właściwej oceny, czy nadrzędny interes publiczny mógł mimo to usprawiedliwić pełne ujawnienie. Skarżąca podniosła, że Komisja nie wykazała, że pełne ujawnienie skarżącej żądanych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę określonych „postępowań sądowych” ponieważ, po pierwsze, żądane dokumenty nie mogą korzystać z domniemania ochrony mającego zastosowanie do pism procesowych, po drugie, abstrakcyjne odesłanie Komisji do zasady równości broni nie może uzasadnić rozszerzenia tego domniemania do dokumentów niesądowych, oraz po trzecie, abstrakcyjne odesłanie Komisji do zawisłych postępowań, równości broni i zdolności służby prawnej do obrony ważności dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych nie jest wystarczające do wykazania, że w kontekście okoliczności faktycznych ujawnienie naruszyłoby konkretnie i rzeczywiście ochronę „postępowań sądowych”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję art. 15 ust. 3 TFUE i art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez brak wykazania, że pełne ujawnienie żądanych dokumentów skarżącej naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” jej proces decyzyjny. Skarżąca podnosi, że Komisja wyraziła niejasne przypuszczenia dotyczące rzekomego naruszenia współpracy pomiędzy służbami, ale nie wykazała wystąpienia istotnej zewnętrznej presji mogącej w sposób poważny naruszyć proces decyzyjny. Komisja dopuściła się również oczywistego błędu w ocenie nadrzędnego interesu publicznego, ponieważ wskazała niewłaściwy interes podlegający wyważeniu względem ochrony procesu decyzyjnego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. 2014, L 127/1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145/43.